

Krisztinavárosi Harangszó

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA LAPJA

102. SZÁM

2023. ÁPRILIS

A függőségtől a teljes szabadságig

Melito szárdeszi püspök húsvéti szentbeszédében olvassuk:

„Sok mindent megjövendöltek a próféták Húsvét misztériumáról: ami maga Krisztus, akinek dicsőség legyen örökkön-örökké! Ámen (vö. Gal 1,5 – szerk.). Az égből a földre jött a szenvedő emberért; az emberi természetet magára vette a Szűz méhében, és emberként jelent meg; szenvedésre alkalmas testében magára vállalta a szenvedő ember szenvedését, megsemmisítette a testi szenvedéseket, halhatatlan lelkével pedig megölte az embergyilkos halált.”

Vagyis a prófétai jövendölések, amik Isten kinyilatkoztatását tárják elénk, valójában Krisztusról szólnak, és magát Krisztust tárják elénk – a hitvallásban ezt így valljuk: *„És az Ige testté lett!”*. Olykor nehéz elhinnünk, hogy Isten ilyen nagy szeretettel van irántunk, hogy a szenvedésre alkalmas emberi természetünket vette magára, hogy legyőzze az embergyilkos halált. A világ ezt nem tudja tolerálni, hiszen az ő érdeke nem az, hogy legyőzzük a halált, és nem is az örök élet elnyerése, hanem a feltétel nélküli fogyasztás elfogadása. Ugyan kínál különböző szereket és praktikákat, amikkel életünk meghosszabbítását ígéri, de ilyenkor is a fogyasztási kultúra honosítása a cél részéről.

Ebben az ambivalens világban nem mindig könnyű eligazodni. Nehéz megérteni, hogy mire hív minket az Isten, és nehéz felismerni, mit kínál a világ. Ez a nehéz állapot addig áll fenn, míg a legfontosabb kérdésre meg nem találjuk a választ: **Miért vagyunk a világban?** Bár a földi élet is tud értékes pillanatokot adni, kétségtelen, hogy ezek mulandó pillanatok maradnak. A földi élet mulandósága egyfajta irányt ad az életutunknak, amely utat a halál lezárja. Míg a világ a halálig tartó „gondtalan életet” kínálja, amelyben megtapasztaljuk, hogy a függőségi rendszerének vagyunk a rabjai, addig Isten megnyitja nekünk az utat az örök életre, és meghagyja a szabadságunkat, hogy szabadon döntsünk mellette. Ezért mondja Melito püspök, hogy Krisztus magára vette a szenvedésre alkalmas emberi testünket, hogy a halhatatlan lelkével megölje az embergyilkos halált. Jézus pedig azt mondja önmagáról: **„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem jut el az Atyához, csak énáltalam.”** (Jn 14,6)

Legyen a húsvét az elköteleződés ünnepe Krisztus iránt, hogy a mi felajánlásunk is értékes áldozat legyen, amit mások iránti szeretetből ajánlunk fel az Atyának. Ily módon a földi életünk egyben várakozás is tud lenni: Krisztus második eljövételét várjuk, és egyben az örök élet kezdetét. Kegyelemben gazdag húsvétot kívánok!

*Tampu-Ababei József
plébános*

Hívogató

Húsvét után is folytatódik imaláncunk Ferenc pápa látogatásáért. Hétfőn és kedden 18.30-kor kezdődik a mintegy félórás imádság a templom szentélyében, szerdán a szentségimádást követően 18 órakor, csütörtöktől szombatig pedig a 18 órai szentmise után gyűlnek össze az imádkozók. További részletek a 9. oldalon.

Április 19-én, szerdán 19.30-kor lesz a következő *Krisztinavárosi esténk. Romba dőlt városrészek – a törökországi tragédia mérnökszemmel* címmel Dr. Joó Attila László, a BME Hidak és Szerkezetek Tanszék egyetemi docense tart előadást.

A Közösségépítő munkacsoport közös indulást szervez az **április 28. és 30. közötti** pápalátogatás nyilvános eseményeire, különösen a vasárnapi, 9.30-kor kezdődő Kossuth téri szentmisére, a kisgyermekes családoknak szánt külön programmal.

Május 13-án, szombaton az esti szentmisét követően a plébánia kertjének rendbehozatalára jótékonyági árverést rendezünk Hild Csorba Bernadett *Útjelző(k)* című kiállításának képeiből a plébánia tanácstermében. Részletek a 13-14. oldalon.

Május 17-én, szerdán 19.30-kor lesz az utolsó tavaszi *Krisztinavárosi este*.

Május 20-án, szombaton biciklis zarándoklatra indulunk Szentendrére. Indulás 9 órakor a plébánia kertjéből. Akik nem tudnak a csapattal együtt kerékpározni, de szívesen részt vesznek a délutáni programokon, azokat 12 órára várjuk a Keresztelő Szent János- (Vár-) templomba szentmisére, amelyet József atya fog celebrálni.

Június 10-én, szombaton a máriabesnyői kegyhelyre szervez zarándoklatot a Közösségépítő munkacsoport. A részletekről hamarosan tájékoztatást adunk a Havas Boldogasszony Hírlevélben, plébániánk honlapján és Facebook-oldalán.

Minden hónap első péntekén karizmatikus közösségek tartják templomunkban a havi közös alkalmukat, amely a 18 órai szentmisével kezdődik, majd dicsőítéssel és szentségimádással folytatódik.

Plébániánk mise- és szertartásrendje, a hittanórák rendje és a további programjai megtalálhatók a Google-naptárunkban is, amely plébániánk honlapján is elérhető, a [Naptár menüre kattintva](#).

Láncszemek közösségünk életéből

2023 első negyedévének eseményeiből a Krisztinavárosi esték előadásainak tartalmából villantok fel egy-egy gondolatot.

Január 25-én Dr. Kiss Rita egyetemi tanár, tanszékvezető az MTA levelező tagja *Biomechanika: orvos és mérnök együttgondolkodása* címmel tartott előadást.

Történelmi gondolatokkal vezette be mondandóját, elsőként felidézve az altamirai barlang vadászabrázolásait. A biomechanika – amely az élő szervezetek mozgásait tanulmányozza – az orvos-mérnök-biológus közös munkáját kívánja meg. Sok részletet tudtunk meg a legfontosabb kutatásokról: a mozgásvizsgálatok köréről a járás-, csípő-, gerincvizsgálatok fajtáiról, a fajtákon túl a vizsgálatoknál kialakítandó paraméterekről; a járásnál például milyen legyen a járás sebessége a megfigyelések során. A szabályosság képlettel rögzíthető. A hallgatóságot – az éltebb kor okán – jobban érdekelhette, így az előadó kitért a medence kompenzáló szerepére, ami túlságos terhelés esetén csípőkopáshoz vezethet. Az állatok (teknős, kutya) mozgásának elemzése is tanulságos, derült ki. Az egyensúlyvizsgálatok, a stabilometria, a talpnyomások tanulmányozása a hanyag testtartáson segíthet. A mérések alapján személyre szabott gyógyászati segédeszközök készíthetők el. Az együttgondolkodás a mozgásvizsgálatokban különösen fontos a sportnál, a sportteljesítmények diagnosztizálásánál. Megmaradt bennem Berecz Zsombor vitorlás olimpiai bajnokunk mozgásvizsgálatának konkrét példája: volt egy felesleges mozgáselem a hasizom munkájában, amit mérésekkel kiszűrtek, s annak elhagyására tudatosan felkészítették.

Február 21-én dr. Fodor Réka (Afréka) missziós orvos vezetett be bennünket az afrikai missziós-gyógyító útjain tapasztaltakba a *Tűzön-vízen át Afrikában – Afréka legújabb kalandjai a fekete kontinensen* címmel. Az általa és férje által létrehozott Afréka Nemzetközi Humanitárius Alapítvány keretében nyújtanak segítséget. Afréka eddig kilenc orvosi misszió résztvevője volt. Az előadásában

őszintén, derűvel, időnként humorral, időnként megrázóan, hitelesen beszélt megtéréséről, az afrikaiak között megélt tapasztalatairól, indíttatásáról: gyógyszerekkel milyen sok beteg élete megmenthető lenne pár fillérből, mennyi rászoruló lehetne megsegíteni. Tapasztalatait két könyvben is leírta, kiemelve: milyen más az afrikai emberek hozzáállása az élethez, arcukon akkor is ott a mosoly, amikor mi már dühöngénénk valamin, vagy kardunkba dőlnénk, pedig tífusz, HIV-fertőzés, maláriajárványok támadják őket. A más hozzáállást mutatja egy mondás is: „*Nekik van idejük, nekünk van óránk.*” Az előadó két példaképét nevezte meg: Albert Schweitzert és Teréz anyát. Az ő

példájukon haladva nemcsak gyógyít (ha jól emlékszem a számra, eddigi kilenc útja alkalmával 16 ezer embert), hanem Nigériában árvaházat támogat, ösztöndíjasokat finanszíroz. A Hungary Helps program segítségével például olyan egészségügyi nővérképzőt építettek, ami már nemzetközi minősítést kapott. Létrejött egy Afréka ház és egy víztorony, ami több tízezer ember ivóvízellátását biztosítja. Az élő hit jeleiről is szólt az előadás. Egy kis lelki villantás: számomra megdöbbentő volt, hogy egy templomban több száz bérházas van. Ki gondolta volna, hogy a nyugat-afrikai Nigéria egyik városában, tőlünk több ezer kilométerre, létezik egy Mindszenty-imacsoport? Fotón láthattuk azokat a feketéket, akik egykori hercegprímásunk boldoggá avatásáért imádkoznak.

Március 22-én dr. Kókai Czapár Mária pszichológus, a Kanadai Pszichológus Szövetség Oktatási és Iskolapszichológiai Szekciójának elnöke *Rejtett kincseink felfedezése és ápolása: tehetségkutatás és tehetséggondozás a kanadai oktatásban* címmel tartott előadást.

Jómagam egy váratlan utazás miatt nem lehettem jelen, így köszönöm Méhes Sára és Horváth Adrián vállalását, az ő jegyzeteikből, összefoglalójukból idézek. Kanadában az általános iskola második osztályában erre a célra kidolgozott tesztek segítségével kiválasztják a legtehetségesebb és a leginkább támogatásra szoruló gyerekeket. Mi a tehetség? A képesség fejlett foka, kivételes, intellektuális problémamegoldás, vezetői képesség. A teszteket úgy állították össze, hogy a valamilyen okból hátrányos helyzetű – például nagyothalló, látásában vagy mozgásában korlátozott, diszlexiás, az idegen anyanyelvű és kultúrájú (bevándorló) – gyerekek képességéről is reális képet kapjanak. A legjobb 2–5% szüleinek felajánlják, hogy kimagaslóan tehetséges gyermekük egyedi tehetséggondozó oktatásban vegyen részt. A képességeik miatt fokozott támogatásra szoruló gyerekek is részesülhetnek egyedi tehetséggondozásban. A tehetséggondozó program kidolgozása és fenntartása Kanadában minden iskolafenntartó számára kötelező. A programnak hangsúlyos eleme, hogy a gyerekeket megerősítően, bátorítóan ösztönözzék, hogy időnként óhatatlan kudarcaikat a tanulási folyamat természetes részének, inkább kihívásnak tekintsék, s azokon nagyobb erőfeszítéssel, munkabefektetéssel igyekezzenek túllépni. A programban iskolapszichológusok és tanárok szoros együttműködésére van szükség. A tehetséges gyerekek és fiatalok ennek hiányában sokszor szorulnak a gyerekközösségek perifériájára különbözőségük miatt. Az előadó felhívta arra is a figyelmet, hogy a tehetséges gyerekek nem okvetlenül a jó tanuló, jó magaviseletű gyerekekkel azonosíthatók.

A böjti időszakban, április 1-jén, szombaton levetítettük újból azt a videót, amit *Lélektől lélekig* címmel a Közösségépítő csoporttal állítottunk össze még 2021-ben, a Covid idején. Az irodalmi összeállítást József atya bevezetője és lezárása keretezte. Az előadásban az ókori zsoltártól kezdve a jelenkori költőig, gondolkodóig igen színes alkotói körkép bontakozik ki. A mélyre szántó

gondolatokat összekötő zenéül Liszt Ferenc *De Profundis* című művét választottuk. A 130. (129.) zsoltárra komponált zseniális zongoramuzsika a bűnbánó lélek háborgásainak méltó kifejezője. „*A mélységből kiáltok, Uram, hozzád, Uram, halld meg a szavam! Füled figyeljen fel könnyörgő szavamra! Ha számon tartod a vétkeket, ki állhat meg akkor, színed előtt, Uram? Ám nálad bocsánatot nyer a vétek, hogy féljenek téged. Remélek az Úrban, benne remél lelkem, és bízom a szavában. Lelkem várja az Urat, jobban, mint az őr a hajnalt, várja Izrael az Urat. Mert az Úrnál az irgalom és bőséges nála a megváltás.*” Bízunk Isten végtelen kegyelmében!

A Feltámadás örömét kívánjuk minden Testvérünknek!

A Közösségépítő csoport nevében írta és szerkesztette:

Csermák Judit

Farsang újratöltve

Ha egy recept jónak bizonyul, érdemes újra megfőzni. Erről tanúskodott az idej – a visszajelzések szerint jól sikerült – plébániai segítők számára szervezett farsang is. Három évvel ezelőtt, a Covid előtti, már történelminek mondható időkben öten, lelkes, többségünkben a képviselő-testületbe frissen bekerült újoncok vállaltuk, hogy megszervezzük ezt a farsangi alkalmat. Sokan voltunk, jól éreztük magunkat, és a program (tánc élőzenével, mini színdarab, jelmezverseny, vetélkedő, evés-ivás) is tetszést aratott. A farsang tehát felejthetetlenül sikerült, már csak azért is, mert három éven át sajnos nem nagyon volt, ami feledtesse, otthonunkba bezárkózva, online létbe kényszerítve egyre szépültek az emlékek.

Idén azonban már nem volt kibúvó, világos volt, hogy itt az ideje a farsangi hagyományok folytatásának. A megvalósításhoz pedig ismét a bevált receptre (vagy éppen szakácsokra) esett a választás. A kitűzött céljaink grandiózusabbak lettek (jöjjön még több ember, legyen nagyobb a hely, legyen most igazi színdarab, és minden, ami három éve jól működött), csapatunkból azonban különböző okok miatt több szervező is kilépni kényszerült. Ráadásul mintha egy balszerencsés sorozat részesei lennénk, szervezési, informatikai és más technikai nehézségek, betegség, félreértések, minden akadály az utunkba gördült, amit csak el lehet képzelni.

De nem adtuk fel, és azok az egyéni erőfeszítések, amiket felsorolni is nehéz, valamint a Jóisten gondviselő szeretete ismét egy vidám, gazdag, igazi közösségben megélt farsangi este megvalósulását tette lehetővé. Szervezőként számomra nehéz volt elengedtetten, oldottan élvezni a színes forgatagot és a sokféle programot, hiszen az este folyamán is még újabb és újabb gyors döntést igénylő kérdések merültek fel. Villámtanácskozások és pillanatok alatt meghozott, határozott

döntések, valamint a szervezők egymás iránti bizalma, és mindenkinek az irántunk mutatott jóindulata és elfogadó szeretete végül minden bajból és veszélyből kihúzott minket. És a végén számomra ugyanolyan felszabadító volt, mint három évvel ezelőtt, a már rendbe rakott, elpakolt teremben vidáman és lassan feloldódva, az apukatársakkal beszélgetni, s közben segíteni az elfogyhatatlan egri nedű mennyiségének csökkentésében.

S végül a köszönet:

- Horváth Orsolyának, akinek a segítsége nélkül a három szervező férfiú nem nagyon boldogult volna étellel, terítéssel, konyhával és megannyi gyakorlati kérdéssel
- József atyának, aki kedves, vicces és ugyanakkor lelki mondataival, imájával keretezte farsangi esténket
- Bucsy-Sólyomváry Leventének és Horváth Adriánnak, akik társaim voltak a színdarabban: a próbák és az előadás egyaránt nagy élményt jelentett számomra az ő lelkes és humoros társaságukban
- Az élőzenét szolgáltató Palugyay-Masát Miklósnak és Apró Annának. Miklós szervezőtársunkként is nagyon sok mindent vállalt magára.
- Jeszenkovits Ádámnak, aki szervezőként olyan fontos, nélkülözhetetlen területekért volt felelős, mint például a helyszín és a bor.
- Horváth Ágostonnak, aki táncok tanítását vállalta, Forián Szabó Péternek, aki a beléptetésben segített, Agonás Szonjának a történelmet idéző fényképekért, Hild Csorba Bernadettnek a plébánia felújítását feldolgozó kvízkérdéssorért, a konyhán szolgáló két segítőnknek, és mindenki másnak, aki a pakolásban vagy bármi másban segítségünkre volt.

Reméljük, jövőre még többen lehetünk együtt ezen a vidám közösségi alkalmon.

Arató Domonkos

Rögtön lelövöm a „poént”, én kifejezetten jól éreztem magam az egész este folyamán. Nagyon jó vendégfogadó program volt a táncház, ahol rögtön a kabát letétele után rophattunk néptáncot, majd az ezt követő asztalkeresés és kötetlen beszélgetés is nagyon szórakoztatónak bizonyult.

Öröm volt látni, hogy milyen sokan beöltöztek jelmezekbe (még ha e sorok írója nem is tett így), valamint élmény volt megkóstolni a sokféle finomságot a vacsora során.

Jómagam nagyon élveztem az asztaltársasággal való beszélgetést. Szó esett zenéről, hangszerekről és sok minden másról is. A szervezők által előadott kis jelenet pedig kifejezetten mókás volt. Ezúton is gratulálok a választáshoz!

Ahogy pedig valaki megfogalmazta pár nappal később, az is nagyon szép dolog, hogy az est végén, a pakolást is „alig akartuk abbahagyni”. A pakolás teendői mellett is tovább beszélgettünk az estről, borokról, élményekről.

Morandini Kristóf
világi elnök

Házaspárok nagyböjti lelkigyakorlata a plébánián

A nagyböjt a hívő ember számára az elmélyülés ideje, s egyben felkészülés a kereszténység legnagyobb ünnepére. Ugyanakkor bennünk van a tavaszi fizikai-lelki megújulás vágya is. A házaspári lelki gyakorlat az elmélyülés mellett a másokra való odafigyelést is előrevetítette: házassági fogadalmunk megújítását szolgálta. Igen, kimozdulást jelent a hétköznapi sztereotípiáiból, mikor ugyan egymás mellett élünk, de el is megyünk egymás mellett. A „hites” régies jelzöt férjre, feleségre is mondták felmenőink, de az eredeti alapja, a „hit” elhalványult. A lelkigyakorlat e „hites” jelzöt, a hitet újította meg számunkra. Hálásak vagyunk József atyának, hogy három előadásával megalapozta, előkészítette és lehetővé tette a kettőnk közti elvonulós beszélgetést. Igazi párbeszédet folytathattunk, nem kellett más körülményre figyelni, egymásnak szentelhetjük az időnket.

Az előadásokból néhány számunkra fontos gondolatot, minket izgató kérdést, idézetet emelünk ki. Szent Ágoston szerint: *„A szeretet egygyé tudja tenni azok lelkét és szívét, akik szeretik egymást.”* Hosszú, több évtizedes házasságunk során megtapasztalhattuk, hogy ez csak akkor válik igazzá, ha felismerjük egymásban az értékeket. Mindketten erős személyiségek vagyunk azonos, de más-más értékekkel is. El tudjuk fogadni, hogy nem kell a másikat örökösen faragni? Tudjuk-e segíteni házastársunkat, hogy abban fejlődjön, hogy Isten képmása akarjon lenni? Kapcsolataink meghatározzák emberi életünk minőségét. Megvan-e kettőnk között a feltétel nélküli bizalom? Mennyire ragaszkodunk egymáshoz, mennyire köteleződünk el? Növekedünk, fejlődünk-e ebben a kapcsolatban, s nem csak állóvizet taposunk? Ha az utóbbi felvetett három kérdésre igen a válaszunk, akkor kiegyensúlyozott a kapcsolatunk. Nagyon fontos, hogy azt tudjam nyújtani a másiknak, amihez a növekedéséhez, fejlődéséhez, alakulásához szüksége van. És nagyon fontos, hogy mindketten ezt kapjuk. A feltétel nélküli bizalom már a teremtéskor belénk oltatott, felelőségünk ennek megőrzése, táplálása. Tudjuk-e? *„Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába.”* (Mt 8,13) Bizalmunk azonban ne csak társunk felé, Isten felé is áradjon. Tudunk-e gyermeki nyitottsággal élni? Profán idézet: *„A szerelem jön, megy..., s nem állandó, csak ott, ahol bizalommal van összekötve.”* (Mikszáth) Vigyáznunk kell, hogy ragaszkodásunk egészséges, ne tulajdonlás, birtoklás legyen. Ne tapadjunk rá a másokra; hagyjuk meg saját szféráját, szórakozását, kapcsolatait is, ne erőszakoljuk rá saját hitszintünket. Növekedésünk pedig Isten lendületével valósuljon meg, hogy kapcsolataink minősége ajándék lehessen. Isten teremtményei vagyunk, eszünkkel tudjuk, de szívünkkel, lelkünkkel érezzük-e a szeretetből kapott felelőséget hogy képmások vagyunk, emberi szubsztanciák, de mégis ezerféle tulajdonsággal rendelkező személyiségek? Boldogan vitorlázunk-e az Élet tengerén? A körülmények szelei mennyire befolyásolnak minket? Tudván, hogy Isten azért teremtett minket, hogy vitorlázásainkkal együtt jussunk el az Ő kikötőjébe.

Csermák Judit és Csermák Zoltán

*

Közös életünk már közel 25 éve tart. Idén először vettünk részt házaspároknak szóló lelkigyakorlaton. Összesen hét pár jelentkezett erre az alkalomra. Nagyon családias volt a hangulat, a legfiatalabbak mi voltunk.

A nap két részre lett osztva. Volt egy délelőtti és egy délutáni előadás, melyek után egy József atya által megadott, elgondolkodtató kérdést kellett megbeszelnünk házastársunkkal. Ezt páronként külön vonulva, a plébánia félreeső helyein kellett megtennünk. Az egyik téma az volt például, hogy elevenítsük fel azt a pillanatot, amikor azt éreztük, hogy a házastársunk maximálisan megbízott bennünk. Nem volt a legkönnyebb ez az egyszerűnek tűnő feladat, mert bennem sosem merült fel, hogy a férjem ne maximális bizalommal lenne irántam, és ezt ő is ugyanígy gondolta. Mégis mikor csak egy eseményt kellett megneveznünk, bizony töprengenünk kellett, mert az életben ez olyan természetes, csak nem tudjuk nevén nevezni. Megtaláltuk a pillanatot végül.

Az ebédet mindenki otthon költötte el, majd délután visszatértünk még egy elmélkedésre és egy beszélgetésre, ugyancsak kettesben. Lezárásként mindenkinek arról kellett beszélnie, hogy mi az az üzenet, gondolat, amit elvisz magával a lelkigyakorlatból.

Köszönjük szépen József atyának a készülést! Nagyon tartalmas volt ez a nap, mindnyájan feltöltödtünk lelkileg! Jó szívvel tudjuk ajánlani korosztálytól függetlenül mindenkinek, hogy éljen a legközelebbi lehetőséggel! Reméljük és kívánjuk krisztinavárosi közösségünknek, hogy mihamarabb legyen a márciusihoz hasonló, áldott alkalom.

Bodonné Pallos Edit és Bodon Ferenc

Március 10–12. között nagybőjti lelkigyakorlatot tartott József atya házaspárok részére a plébánián, ami pénteken az esti szentmisével kezdődött és vasárnap, a reggel 9 órai szentmisével zárult. Hét házaspár vett részt a lelkigyakorlaton, közülük két pár gondolatait osztottuk meg itt.

Imalánc a Krisztinavárosban

Ferenc pápa tervezett magyarországi látogatása előtt

A képen látható szentkép idén éppen 200 éves, és a Krisztinavárosi Havas Boldogasszony-plébániatemplom főoltárán ma is meglévő, száz évvel korábbi kegyképet ábrázolja.

A kegykép – és a templom, mint kegyhely – részletes történetét Török József professzor úr (is) részletesen földolgozta, leírta (<http://krisztinatemplom.hu/wp-content/uploads/2019/09/krisztinavarosi-havas-boldogasszony-pl.pdf>). Török professzor úr egészen élete végéig lelkes támogatója volt a plébánia közösségének, vasárnap esti szentmiséi télen-nyáron teltházások voltak.

Mi, akik ehhez a templomhoz tartozunk, szinte már megszoktuk, hogy erről a több mint 300 éves kegyképről a fiát szoptató, híveiről mindig gondoskodó Madonna néz le ránk. Már majdnem, hogy feledésbe merül az a több ezernyi imameghallgatás, amiről az ide járó zarándokok tettek tanúságot az elmúlt évszázadok során.

Pedig méltán bízhatunk ma ugyanúgy, mint egykor őseink is bíztak abban, hogy „*Hő imáit gyermekidnek, nem, Te soha nem veted meg, / Hol a szükség kínja nagy, mutasd meg, hogy Anyánk vagy!*”

Ez a gondolat, illetve szándék indította el bennünk – hogy plébánosunkkal közösen, az ő hathatós támogatásával – imaláncot indítsunk Ferenc pápa második magyarországi látogatása előtt. Minden hétköznap este – egyre növekvő létszámban – kb. fél órára összejövünk a templom szentélyében, és az Oltáriszentség, illetve a kegyképünk előtt azért imádkozunk, arra kérjük a szentháromságos Istent és a Szűzanyát, égi patrónánkat, hogy védelmezzék, oltalmazzák és segítsék Szentatyánknak ezt a látogatását.

Az imalánc egészen a pápa megérkezéséig tart, további részletek a templom honlapján olvashatók.

Forián Szabó Gabi és Péter

*

A Közösségépítő munkacsoport tervezi, hogy közös indulást szervez az április 28. és 30. közötti pápalátogatásra, különösen is a vasárnapi Kossuth téri szentmisére. A kisgyermekes családok számára a szentmisét követően közös programlehetőséggel is készülnek. Az ezzel kapcsolatos részleteket hamarosan meghirdetjük a Havas Boldogasszony Hírlevélben, plébániánk weboldalán és a levelezőlistánkon is.

További híreink

Újjáéledt a karizmatikus közösségek szentmiséje, méghozzá templomunkban minden hónap első péntekén: a közösségek tagjainak Fábry Kornél, a Budapesti Karizmatikus Személyi Plébánia kormányzója március 3-án mutatott be első alkalommal szentmisét plébánosunkkal, József atyával közösen.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia felhívására március 12. és 19. között templomunkban is gyűjtöttünk tartós élelmiszert. Az adományokat ezúton is köszönjük.

Templomunkban március 26-án, vasárnap a 11 órás szentmise keretében szolgáltattuk ki a betegek szentségét, amivel több tucat testvérünk is élt. Ugyanebben a szentmisében imádkoztunk három éve elhunyt egykori plébánosunk, Vigassy Mihály atya lelki üdvéért is.

Március 31-én, pénteken fél 5-től ismét megtartottuk az ökumenikus keresztutat a Tabánban, melyhez görögkatolikus, református és evangélikus testvérek is csatlakoztak szép számmal. Örömteli és mély találkozás volt ez egymással, az éledező természettel és az értünk szenvedő Jézus Krisztussal.

Százéves a cserkészcsapatunk

A fennállásának 100. jubileumát ünneplő 148. Nagyboldogasszony cserkészcsapat alapítása óta szerves részét képezi a plébánia életének. Sokszor írtunk már programjaikról, de most egy kicsit az egész krisztinavárosi cserkészlet felépítését is bemutatjuk azok kedvéért, akik nem ismerik testközelből.

A csapat magját olyan lelkes fiatalok és felnőttek alkotják, akik a még náluk is fiatalabb nemzedék nevelésében, tanításában vállalnak osztályrészt, méghozzá mindezt játékos formában, élményeken keresztül, a cselekedve tanulás módszerével.

A cserkészcsapaton belül több korosztályt képviselteti magát: a legkisebbek az ApRókák, akik 6–8 évesek (1–2. osztályosok), narancssárga nyakkendőt viselnek (de nincs cserkészjüyük), és még nem nagyon vesznek részt a csapat életében, nekik más programjaik vannak. A kiscserkész korosztályba (9–12 évesek, 3–5. osztályosok) tartozók alkotják a nyári táborban a Kistábort, de ők csak hat napot töltenek ott, és csupán egy napra mennek portyázni. Két év után tesznek a táborban fogadalmat, ezzel cserkészsé válnak és citromsárga nyakkendőjüket zöldre cserélik. A már fogadalmat tettek a cserkész korosztályba (12–15 évesek, 6–8. osztályosok) tartoznak. Ők már 11 napot töltenek a táborban, és a Középtábort alkotják. Náluk nagyobbak a kószák (16–18 évesek, középiskolások), akiknek az altábora a Nagytábor. Számukra olyan programokat is szerveznek, mint a filmklub, a kószafarsang és a lelkinap. A kószák egy újabb próba letételével roverré válhatnak. A rovereknek (vándorok) már kezd kialakulni a saját életük, sokan külföldre mennek egyetemre vagy Erasmus-ösztöndíjjal, így egy részük kiesik a csapat vérkeringéséből. Aktív részük konyhásként vagy valamilyen más operatív vezetőként segíti továbbra is a táborok, rendezvények lebonyolítását. A táborban néhány felnőtt cserkész a családjával szokott megjelenni, számukra van kialakítva a Családos altábor (CSAT). Az öregcserkészekről sem szabad elfeledkeznünk, hiszen

ők élesztették és szervezték újra a cserkészmozgalmat a rendszerváltozás után, ezzel ők jelentik a folytonosságot múlt és jelen között. A mai napig is nagyon sokat tesznek a csapatért, a táborért. Volt olyan október 23-i megemlékezés, amikor ők meséltek '56-os emlékeikről.

A csapat legkisebb egysége az őrs, amelybe 8–14 fiatal tartozik, nevét pedig valamilyen állatról kapja, a tagok választása alapján. Minden évben egy lány- és egy fiúőrs indul. Az őrsért az őrsvezető felel, aki egy központi képzés során szerezhethet ehhez tudást és engedélyt. Év közben az őrsök hetente tartanak őrsgyűléseket különböző időpontokban a plébánia pincéjében található cserkészotthonban vagy a plébániakertben. Az őrsgyűléseken együtt játszunk,

kártyázunk vagy beszélgetünk. A kertben focizásra, a kisebbeknek játékokra is van lehetősége, míg a nagyobbak őrsi tábortüzeket is tarthatnak, de az őrs más, saját programokat is szervezhet, például filmnézést. A játék mellett ezeken a gyűléseken kap helyet a próbákra („cserkészvizsga”) való felkészülés is, melynek keretében csomózást, cserkész történelmet, a

cserkészlet alapítójának, Baden Powellnek az életét és elsősegélynyújtást is tanulunk. A próba mindig egy nagy, egész napos kaland az erdőben, ahol a próbázó két őrsnek számot kell adnia tudásáról – elméletben és gyakorlatban egyaránt. Az őrsöt a sok közös élmény, az együtt töltött idő igazi közösséggé formálja, így egy olyan légkör jön létre, ahol nagyon személyes dolgokat is megoszthatunk egymással. Kétévente indul egy nagyobb közösségi egység, egy úgynevezett raj, ami négy őrsöt (két fiú-, illetve két lányőrsöt) foglal magába. A rajok időnként tartanak közös rajportyákat (kirándulásokat) is.

Vannak állandó, év közbeni eseményei is a cserkészcsapatunknak. Ezek közé tartoznak a március 15-i és az október 23-ai megemlékezések, az őszi Palacsintatúra, és most egy új kezdeményezés is született, a zöld munkacsoport által szervezett szemétszedő–melegszendvics-túra. Sokan közülünk részt vesznek központi szervezésű programokon is, például a Cserkészbálon és az I. cserkészkerületi számháborúban is.

A cserkészév legnagyobb eseménye a nyári csapattábor, amelyen egy-két napra minden cserkészkorosztály (az ApRókákat kivéve) képviselteti magát. Az

előtábor három nap alatt felépíti az erdő közepén a legszükségesebb infrastrukturális elemeket (egy-egy latrinát, derítőt, a konyhát, a szersátrat). Ezután érkezik meg a Nagy- és Középtábor, amelynek tagjai felépítik saját altáborukat, felállítják a sátrakat, újabb latrinákat ásnak, és mindenki elkészíti az őrsi vagy testvérőrsi körletét. A Kistábor még egy nappal később jön, aznap este pedig megtartjuk a nyitótábortüzet. Az első napokban építkezünk, utána pedig egyéb más programok, például hadijáték következik, majd jön a portya. Ezután a kistáborosok hazamennek, a többiek pedig a következő héten lelkinap, táncház és egyéb programok várják még. A tábor zárótüzzel és lakomával ér véget, majd jöhet a táborbontás és a hazautazás.

Monori Vince (Nandu őrs)

A szinodális út egy-egy állomásáról a Szociális Missziótársulatban

Közösségünk alapvető munkamódszere megalakulásunktól, 1908-tól kezdve a mai időkig a találkozások, beszélgetések (problémafeltárás, közös gondolkodás), az együtt járás gyakorlata.

A jelenlegi világhelyzet kihívásai, a teremtésvédelem előtérbe kerülése, a Covid-fertőzés megpróbáltatásaira való emlékezés szükségessé tették, hogy a fenntartásunkban működő négy intézmény képviselőivel, kültagjainkkal, barátainkkal a járvány miatti hosszabb szünet után újabb nagytalálkozót szervezzünk.

Erre Krisztina körúti anyaházunkban március 25-én került sor, mert Farkas Edith alapító anyánk 1942-ben Gyümölcsoltó Boldogasszony vigíliáján távozott földi életéből.

Összejövetelünket szentmisével kezdtük és közös szentségimádással fejeztük be. A kettő közötti időben a Jóistenbe vetett remény és bizakodás hangulatával megjelent mintegy 80 fő nagy érdeklődéssel hallgatta meg óvodánk, egyetemi kollégiumunk, idősotthonaink, kültagságunk képviselőinek és képzésben levő novíciánk beszámolóit jelenlegi élethelyzetükről.

Az előadások után vendégváró asztal emelte találkozásunk örömét. Ebéd után a Kairosz könyvkiadóval közösen megjelentetett négy kiadványunkról (Ostromnapló; Örökségünk; Hiszem és vallom, szeretem és élem; Farkas Edith Lelki iskolája) tartottunk könyvbemutatót, majd levetítettük a 96 éves Laurencia

nővérünk életét bemutató filmet, amely révén a résztvevők megismerkedhettek azzal is, hogy alapító anyánk milyenek álmodta meg egy szociális missziós nővér életútját.

Ezen a napon szárnyaló lélekkel vettük Isten felénk áradó kegyelmét, és egy prohászka gondolattal távozhattunk: „Dum spiro, spero! (Míg élek, remélek!)”

Egy héttel később, április elsején a hozzánk érkező – főleg fiatalokból álló – budapesti Prohászka-imakör tagjaival, valamint a székesfehérvári Prohászka Baráti Kör képviselőivel mi is csatlakoztunk a Prohászka Ottokár püspökre emlékezőkhöz. 1927 április másodikai halálára emlékezve a Központi Papnevelő Intézet szokásos rendezvényén vetített képek segítségével ismerkedhettünk életének néhány epizódjával, majd az Egyetemi templomban tartott püspöki szentmisén imádkozhattunk társulatunk legfőbb pártfogójának, szellemi atyjának boldoggá avatásáért. Ezt követően el nem múló hálánk jeléül mi is megkoszorúztuk Magyarország tanítójának és apostolának szobrát.

Ez a két esemény a Szociális Missziótársulat szinodális útjának egy-egy állomása volt, amelyen Gondviselő Istenünkből és közös gondolkodásunkból erőt merítve folytatjuk utunkat alapító anyánk intelmét követve: „Járj vígan utaidon. Dalolj, ha kék az ég fölötted, ha szürke, ha fekete... Dalolva menni át az életem annyi, mint hívő lélekkel járni az élet útján. Aki derűsen jár-ke, azt bizonyítja, hogy hisz abban, hogy a legsötétebb éjszakán túl is van világosság, örök fény és hogy még a legsúlyosabb megpróbáltatás mögött is van szeretet, vigasz és jutalom.” (Rádióbeszéd)

SM nővérek

Ajánlottan kötelező vagy kötelezően ajánlott program adományozók és/vagy műértők számára

Érdekes nap lesz idén május 13-a, szombat. Ezúttal nem csak a fatimai jelenések 106., valamint a harmadik fatimai titok bekövetkeztének, a Szentatya, II. János Pál elleni merényletnek a 42. évfordulójára emlékezhetünk, hanem egy (eddig még) sosem volt érdekes programon is részt vehetnek az érdeklődők.

Sokan csodálták már a plébánia nagytermében szeptember óta látható *Útjelző(k)* című kiállítás közel hatvan szép festményét, s néhányan szomorúan vették tudomásul, hogy a festmények nem eladók. Alkotójuk, Hild Csorba Bernadett – többszörösen díjazott építész, festőművész – féltőn ragaszkodott hozzájuk. Egészen mostanáig. Az idők, a vélemények és kötődések azonban változnak, az igazán fontos dolgok és prioritások viszont nem. Bernadett eddig is lelkesen és nagylelkűen támogatta „a Krisztinát”, ezen belül is a plébániaépület felújítását. Ez utóbbit szakmailag irányította és felügyelte is. A támogatás további, (nálunk még) új és egyedi módját találtuk ki, remélhetőleg sokak öröme...

A kiállítás zárónapjára finisszázzsal egybekötött jótékonyági árverést szervezünk a kiállítás festményeiből a plébánia további szépülésének, ezen belül a kert rendbetételének, parkosításának javára az esti szentmisét követően. Az alkotó nagylelkűségének köszönhetően a festmények „leütési árának” szinte minden forintja közösségünket fogja szolgálni. A mérték már csak a kikiáltó ügyességén, a licitálók lelkesedésén, eltökéltségén – vagy éppen adakozó kedvén múlik.

Mennyit ér egy festmény? Általánosan elfogadott válasz szerint pont annyit, amennyit adnak érte. Aki megveszi, annak biztosan ér annyit. Lehet-e „túl sokat” adományozni egy jó cél érdekében? Lehet festményt venni négyzetméter áron? Egy A5-ös lap ötezer, egy A4-es tízezer?

Rohanó világunkban meg is állhatunk moralizálni egy kicsit. Kinek az adománya nagyobb: aki esetleg messze többet áldoz egy tárgyért, mint az értéke... pusztán azért, mert ezzel egy másik, jó ügyet támogat? Vagy az, aki sok-sok órányi munkáját, művészi kvalitásait, létrehozott műtárgyait bocsátja árverésre, s a befolyt összeget felajánlja valaminek a támogatására?

Megannyi kérdés, melyekre választ talán sosem kapunk. Talán nincsenek is jó válaszok. De... akit érdekel, az eszmét cserélhet róluk. Vagy másról. Esetleg hóna alatt egy festménnyel...

Ki-ki eldöntheti, hogy azért licitál egy neki tetsző festményre esetleg a saját, korábban eldöntött határain túl is, mert mindenáron meg akarja szerezni, vagy mert a vétellel támogatni szeretne valamit.

Egyéni megítélés kérdése, ki hogyan tekint majd erre a napra. Szerezhetek egy-két (három-négy) egyedi, szép festményt lakásom díszére vagy továbbajándékozásra... és mellesleg támogatom a plébániát. Vagy a „másik oldalról” megközelítve: szívesen támogatom kisebb-nagyobb, esetleg egészen nagy összeggel a plébánia céljait.... és köszönetként nem csak egy plecsnit vagy oklevelet, de egy (két-három) értékes képet kapok emlékül. A címke, a megközelítés szinte mindegy is.

A lényeg, hogy egy kötetlen, remélhetőleg vidám és hasznos májusi estét tölthetünk együtt. A kiállítás addig is, az utolsó napon szándékaink szerint „hosszított nyitvatartással” látogatható.

A zajos és nagy létszámú érdeklődő sereget várja szeretettel a kikiáltó:

Tibély András

*

Plébániánk Hild Csorba Bernadett kiállításának bezárását követően sem marad képek híján. Sekrestyésünknek, Szilágyi Stellának az ikonjaiból nyílik kiállítás rövid időn belül.

Krisztinavárosi biciklis zarándoklat

Adjunk hálát a Jóistennek a sok kegyelemért, amiben részesülünk közösségeinkben!

Szeretettel hirdetjük a plébánia közösségei és családjai számára, hogy 2023. május 20-ra biciklis zarándoklatot szervezünk. Célállomásunk a Szentendrén található Keresztelő Szent János-plébániatemplom, a Vártemplom

Plébániánk kertjéből indulunk 9 órakor, a visszaérkezés várható időpontja 18 óra. Az útvonal hossza: 2x23 km. A zarándoklat kb. 90%-ban kerékpárúton, kerékpársávon vagy kerékpározásra kijelölt útvonalon halad. A terep alapvetően végig sík lesz, csak Szentendrén, a templom előtti szakaszon lesz egy kis emelkedő. Ajánlott életkor: 8+. Szervízkeszi nem fog kísélni bennünket, de súlyosabb műszaki probléma esetén a H5-ös szentendrei HÉV-segítségével lehet megszakítani a kerékpáros zarándoklatot. Aki egészségügyi okok vagy fáradtság miatt csak odafelé szeretne kerékpározni, az a visszaúton szintén választhatja a szentendrei HÉV-et, amely könnyen elérhető Szentendre belvárosából. 18 év alatti személy csak felelős felnőtt kíséretében vehet részt a zarándoklaton. (Tehát, ha a gyermek szülője nem tud eljönni, keresnie kell egy másik felnőttet, aki vállalja a felelősséget a gyermekért a teljes út során!)

A kerékpáros zarándoklaton Budapest közigazgatási határáig együtt haladunk. Ezt követően pedig kisebb csoportokban, így minden csoport a saját tempójában haladhat Szentendre határáig, ahol bevárjuk egymást. Mindenki időben (legalább 3 héttel a zarándoklat előtt!) ellenőrizze/szervizeltesse a kerékpárját! (Ha szerelés miatt meg kell állni, akkor a csoport megáll és várakozik, mivel senkit nem hagyunk hátra.) A kerékpárok őrzése a Szentendrén való tartózkodásunk alatt biztosítva lesz, de kérünk mindenkit, hogy hozzon magával kerékpárlakatot is.

Akik nem tudnak velünk kerékpározni, de szívesen részt vennének a szentendrei délutáni programokon, azokat 12 órára várjuk a Keresztelő Szent János-templomba szentmisére, amelyet József atya fog celebrálni.

Részvételi feltételek:

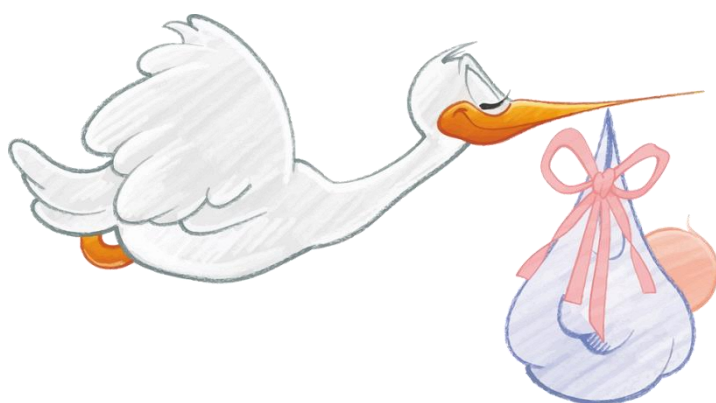
- regisztráció a krisztinatemplom.hu weboldalon 2023. május 15-ig (a link Húsvét után lesz elérhető honlapon)
- kifogástalan állapotú, a KRESZ előírásainak megfelelő (lehetőleg váltós) kerékpár
- családonként megfelelő számú pótgumi, vagy javítókészlet (esetleg defektjavító spray), a szelepekhez megfelelő pumpa
- **sárga színű láthatósági mellény minden résztvevő számára kötelező!**
(hiánya kizáró tényező!)
- **kerékpáros sisak 18 év alatt kötelező, 18 év felett pedig erősen ajánlott**

A kerékpáros zarándoklaton mindenki saját felelősségére vesz részt.

Bővebb információ a kerékpáros zarándoklatról húsvét után lesz elérhető szórólapokon, illetve a plébánia weboldalán és Facebook-oldalán.

Palugyai-Masát Miklós

Gólyahírek

Február 23-án megszületett Varga Benedek, Varga János és Forián-Szabó Anna első gyermeke, szülei, nagyszülei és az egész család nagy-nagy öröme.

Divényi Dániel és Gertheis Piroska ötödik gyermeke február 24-én, hajnalban született. Viola babát testvérei (Dénes, Rita, Simon és Zsóka) lelkesen várták. Mindenki jól van.

Reméljük, mihamarabb látjuk őket a Krisztinában!

Szeretnénk továbbra is közkinccsé tenni a gólyahíreket; kérjük, hogy jelezzék felénk, ha bővül krisztinás családjuk!

Szelényi Márta

Ajánljuk levelezőlistánkat

A krisztinavárosi hívek levelezőlistájának célja:

- a krisztinavárosi hívek közötti kapcsolatok erősítése
- elsősorban helyi (krisztinavárosi, budai) programok, rendezvények, családokat érintő közérdekű hírek megosztása,
- fórum a Krisztinavárosi Plébánia közösségeinek a közjó előmozdítása érdekében,
- fórum tanács- és segítségkérésre, imakérés megosztására

Feliratkozni a honlapon lehet:

<http://krisztinatemplom.hu/plebaniai-informaciok/hirlevel-levelezolista/>

Kiadó: Budapest-Krisztinavárosi Havas Boldogasszony Plébánia
1016 Budapest, Mészáros u. 1. Tel.: +36/1/3564388, mobil: +36/20/3420697,
www.krisztinatemplom.hu, www.facebook.com/havasboldogasszony
Szentmisék: K–Sze: 8.00; Cs–Szo: 18.00; vasárnap: 9.00, 11.00, 18.00
Irodai nyitvatartás: K–Sze: 10–12, Cs–P: 15–17 Karitás: szerda: 15–17
Számlaszám: CIB Bank 10700419-65647879-51100005
Felelős kiadó: Tampu-Ababei József plébános Főszerkesztő: Agonás Szonja
A következő lapszám a 2022/23-as tanév végén jelenik meg.